

εἰδέσθαι ὑπερτερούμενον τῷ μοχληθεῖ δὲ γίνονται, ὅμοιοι
εὐθυγάροις θηρίοις, οἵ τε τοῦ οἴπεικῶν, οἴπεικας,
οιωναιξανθέντες ἀμφιλαγῆς· δοκούσθαι δὲ ταῦ
βελτίοις γένεσθαι ἐπεργαμέντες, καὶ διερθυμώτες
θηρίοις δυσομέτοκται γε παρθηγάνων, οὓς
αἱρεόντες ὅθεν τό,

Επίλογον μέμψεως, επίλογος.
πατέρες μήδε οικίας, δότη τοσούτον εἰρήνης-
πούλουν δι' αὐτούν σημεῖαν πάσης ήδονος.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ἀπίκων Νικομαχίου

70 I.

Κεφαλή απογ ο.

stabiles cum sint, & praei etiā efficiuntur, dum sibi mutuo similes eundem, ac proborum proba atque honesta est, congressio-
nibusq. insuper augetur, videnturq. hi ac
liores quoq. effici, dum operantur, ac se mutuo corrigit, exprimunt enim a se mutuo
ea, quibus oblectantur, unde id:

A iustis disces bona.
Ac de amicitia quidem haec tenus dictum sit,
Sequitur ut de voluptate differamus.

B A R I S T O T E L I S

moralium Nicomachiorum

LIBER DECIMVS.

CAPVT I.

Ost. hæc fortasse sequitur ut de
voluptate disseramus: quippe
quæ maximè affinis esse generi
nostro videatur, vnde iuuenes
voluptate & dolore quasi gubernaculo di-
rigentes erudiant. Maximūmque esse ad mo-
rum virtutē videtur, si gaudeamus quibus
oportet, & oderimus ea quæ odio haben-
da sunt. hæc enim cùm momentum ac
vim ad virtutē & fælicē vitam habeant,
per totā vitā pertinent. iucunda siquidem
eligunt, fugiunt ea quæ dolorē affectūt. De
talibus autē minimē prætermittendū esse
videtur, præstertim cùm magnā habeant
cōtrouersiam. Nonnulli n. bonū ipsum vo-
luptatē esse dicunt, alij econtrario admou-
dum prauā rem eam esse affirmant. Atque
illi quidem fortasse rem esse ita persuasi:
sed hi melius esse ad vitā nostrā rati si vo-
luptas, quanvis non sit praua esse demon-
strētur, plerosq. n. ad ipsam esse proclives,
seruirēq. aiunt voluptatibus: vt idcirco in
contrarium ipsos reducere opus sit, sic e-
nim fore, vt ad medium redeant. Viden-
dum autē ne non regat hoc dicatur. ora-
tiones n. de iis, quæ in affectibus, & actio-
nibus consistunt, minorē quam opera ipsa
habent probabilitatē, quando itaq. discre-
pant ab iis quæ sensu percipiuntur: cōtem-
ptā veritatem quoque ipsam insuper tol-
lunt. nam qui vituperat voluptatem, si ap-
petere ipsam quandoque conspiciat:
declinare ad ipsam videtur, quasi omnis
voluptas eiusmodi sit. non est enim mul-
titudinis distinguere. Videntur igitur ve-
ræ orationes non solum ad cognoscendū
sed ad vitam quoque ipsam esse utilissi-
ma, cùm enim rebus consentaneæ sunt
creduntur: atque ita audientes ad vitam,
sicut ipsæ præfinierint, traducandam in-
citant. Sed de his satis. Ea nunc, quæ de vo-
luptate dicuntur, per sequamur.